

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIV

МІСЯЧНИК

№ 4

Київ (April) 1933

ЗМІСТ:

"ПРАЗНИК ЄГОВИ"	51
Пасха	54
Угода Через Закон	54
"На Мій Сложив"	55
Чаща	56
Хто Може Врати Участь?	57
"Спожняється в Царстві"	58
ВОГО ЛЮБА БЛАГІСТЬ	59
Лукаві	60
Пророчки	60
Само-важність	62
Славаєть Єгову	62
Словес	63
Молитва	63
Небезпека	63
Питання до Студії	64

В И
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ ЄГОВА
• Іса. 43:12

ВАРТОВА БАШТА

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERG Secretary

"Діти твої навчатиме не сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми"—Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба і землі і Датель життя для усіх створінь; що Ізгоєс був початком Ного творіння і активним слугою в створенні всіх річей; що той Ізгоєс тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі і на землі, і тепер є головним виконавцем Числового замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що зади Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС ставив чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб забути викупку ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і виславив його понах усіх творінств і понах усі імена і одягнув його у всяку силу і власть.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазали її вірні послідовники Ісуса Христа—се тім Сном, члени Єгової організації і його салки, котрих закликає і прикликає є сподівати про найвищість Єгови, голосити про його заміри загальною людства, про які навчає Біблія, і нести олох царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчиться і Єгова пославить Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба і зачав устанавити Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під авладою Христа, котрою царство вже тепер зачалось; що незалежно Господь зніщить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужити справдішним законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

СЕЙ журнал виходить в тім цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку св. Письма для допомоги свідкам Єгови. Він містить матеріал для систематичного студіювання Біблії і достарчає учителів для одиниць або для громади людей, що шире студіюють Біблію. Він поміщує відповідний матеріал для проповіджування через радіо і для інших знарядів публічного навчання з св. Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету своєї науки. Він цілковито відокремлений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безпартійно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Ного любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше застерігає до уважного і критичного розсліджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жодні суперечності, ані його сторінку не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді і в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба вислати до відділу з тім краєм. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюра

British . . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasia . . . . . 7 Darnford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South Africa . . . . . 6 Lott Street, Cape Town, South Africa

Просимо в кожнім случаю адресувати на Ім'я Товариства.

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, вислаємо даром, если є се попросити. Ми радісно бажаємо допомогти таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмем унікацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що є се попросити. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в проміж одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення в журнал.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

"КРИЗА" [The Crisis]

"Вартова Башта" має велику приємність у вголосовуванні нової англійської книжечки, "Кріза" [The Crisis], найновіша книжечка Брата Рутерфорда. В сій книжечці міститься промова "Чи Американське Правительство Зможе Встояти?", як рівнож і промова, "Свідки Єгови: Чому Переслідувані?". Ся книжечка не лише дає людям пізнати через яке средство вони будуть спасені, але вона також дає їм нагоду стати на стороні Бога або по стороні Диявола і його організації. Се дійсно чудова книжечка. В додатку до сих двох чудових промов, ся книжечка також містить промову "Любов", котра представляє те питання так ясно що не лишається місця для сумніву. Книжка сєї книжечки розвеселяє серця посвячених, задивають всіх людей, і збудять страх в серцях ворогів, диявольської організації, коли Господня армія вступить до побідної акції. Все-світне розповсюдження сєї книжечки зачнеться квітня 8 до 16, підчас Останкового Періоду Подяки. Всі будуть раді брати участь в розповсюдженні сєї важної вістки воззодарям і людям.

"КРИЗА" В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

Повніше згадана книжечка вже вийшла в українській мові. Ся книжечка є найгарніша книжечка яка коли була видана в українській мові. Всі свідки, котрі можуть говорити по Українськи, повинні сей час замовити велике число сих чудових книжечок і на скільки лише можливо рознести їх всім українським людям, щоб вони могли довідатися о вістці котра міститься в ній, тому що та вістка є найважливішою всім людям. Всі збори повинні мати достарчаюче число сих книжечок, так щоб всі браття, котрі бажають брати участь в доручуванні свідчення з сєю книжечкою, могли се робити, а головне підчас Останкового Періоду Подяки, квітня 8-16, і на скільки буде можливо по сім спеціальним періодом. Нехай всі люди знають, що час на цілковите оправдання Ім'я Єгови вже прийшов! Задля інформації всіх прихватувачів "Вартової Башти", тут повідомляємо, що ся книжечку "Кріза" можна забути за 5ц, а если бажаєте рознести своїм сусідам і приятелям, щоб і вони могли довідатися о тій важній вістці, можете забути 26 примірників за 1 дол.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

ГОЛ. ЛІТ.

Квітень, 1933

№ 4

"ПРАЗНИК ЕГОВИ"

"І буде вам день сей про спомин, і святкувати мете празник Ёгови."—2 Мойс. 12: 14. А.П.В.

ІМЯ ЕГОВИ постійно возвеличується в умах і серцях Його помазаного останка на землі тим, що Він постійно відкриває їм велику важність свого імя. Колись ми вірили, що головна ціль задля котрої пасха була установлена в Єгипті і обходження цієї пасхи Ісусом Христом, і установлення і обходження спомину смерті Ісуса Христа, була, щоби возвеличити важність жертви викупу, визволення членів тіла Христа, і остаточне визволення всіх послужних з роду людського із неволі гріха й смерті. Сі правди є намісці, але найголовніша правда показана через пасху є: Оправдання імени Ёгови. Головна ціль, задля котрої Мойсей був посланий до Єгипту, була оправдання імени Ёгови. (2 Сам. 7: 23) Усі дорогоцінні науки Писання відносно жертви викупу, вибрана й визволення церкви і визволення й благословення роду людського, є другорядні в порівнянні з оправданням імени Всевишнього. Ёгова велів своєму пророкові написати у своїм Слові виразне заявлення, що всі сотворіння будуть знати, що Він Всемогучий Бог. Упадок володаря Єгипту було прообразом упадку організації Сатани; і се Ёгова спричинив, щоби "знали, що ти, котрого імя Господь, один еси найвищий над цілою землею."—Пс. 83: 18.

¹ І знову прийшов рік у котрім помазанники Ёгови мають великий привилей обходити празник спомину. Се є вельми интересно завважати, що як раз дев'ятнадцять сот літ тому Ісус обходив останню пасху спомину і тепер в сім 1933 році останок має привилей обходити се свято. Ми будемо мати ще більше оцінення привилею сього року чим коли вперед, тому що ми можемо тепер яснійше бачити, що цілковите оправдання імени Ёгови вже приближилось. Господь Ёгова є силою і пісней останка. Сей то день Ёгова сотворив для оправдання свого імени, і в котрім то дню Він поступить вперед із своєю справою; і Його останок буде обходити сей празник з урочистістю і з великою радістю.—Іса. 12: 4.

² Імя Ёгови—се найбільша памятка яка коли була дана людям на землі. "Се імя мое на віки, і се моя памяť від роду та й до роду." (2 Мойс. 3: 15) Ёгова умісно післав ангела з неба, щоби

він проголосив Його імя людям. Те імя було проголошене із чудом зробленого огня котрий обняв корч у пустині, але котрий не згорів на попіл. (2 Мойс. 3: 2-5) Сі обставини були дуже відповідні на той случай, тому що те імя було Того, котрий—"полома жеруще, Бог ревнивий!" (5 Мойс. 4: 24) Перед тим святом і памятним імям навіть найбільше гордий й сильний володар, Фараон, представитель Сатани, мусів впокорити й признати, що Ёгова—се імя ВСЕМОГУЧОГО і котрого слово є найвищою властю і котрого не можна побідити ані спротивитися успішно. Перше проголошення того імя спричинило обставини, котрі вимагали раннього оправдання його. Цілковите оправдання того памятного імя, незадовго спричинить вічну любов до нього в памяті тих, що будуть жити. "Ёгово, імя твоє вічне; О Ёгово, памяť твоя з роду в рід."—Пс. 135: 13, А.П.В.

³ Ёгова не лише дав своє імя на спомин, але також дав своїм людям особистий день на обходження його. Се був той день у котрім Його імя було вивисшене і коли то доказ був даний поза всякі суперечности, що Його імя значить те, що воно виражує. Установляючи той день, Господь Бог сказав до Мойсея: "І буде вам день сей про спомин, і святкувати мете свято Господеві; як установу вічну, святкувати мете в родах ваших." (2 Мойс. 12: 14) Століття по Мойсейові той самий день зазначив дальше оправдання Ёгови через Його єдинородного і любого Сина, Ісуса Христа; отже Син Божий присудив, що той день повинні обходити Його послідувачі яко памятний день. В той день здавалось, що сили темряви і злоби побідили; але в дійсности вони не побідили, бо Чоловік котрого Ёгова умісно вислав на землю яко відповідь на визов Сатани, доказав свою невинність до свого Отця і Бога, хотів здавалось, що Бог убив Його і Він був приневолений закричати: "Боже мій, Боже мій, чом мене покинув еси?" Та помимо того, що так виглядало, Слово Ёгови було оправдане. Отже і не дивно, що противник Ёгови, хвалько Сатани, натхнув своїх земних слуг, щоби вони запечатали гріб Ісуса печаткою управителя і по-

ставили там військову сторож, щоби, если можливо, не допустити до пробудження назад до життя із смерті святого Сина Божого за Його вірність і любов. Та піднесення Ісуса зі смерті було дальшим оправданням імені Єгови.

Той лояльний Син Божий любив те чудове ім'я свого Отця. Отже коли Він був на землі як чоловік, народжений під законом котрий Його Отець установив з Жидами в Єгипті в часі першої пасхи, Ісус з любови обходив сю пам'ятку і сам самим читив ім'я свого Отця. Коли прийшов вечір на чотирнадцятого Нісана, "при заході сонця", і Ісус й Його ученики зібрались у місті, котрому Господь Бог дав свого ім'я. (5 Мойс. 16: 6) Вони прийшли там і в послушенстві до Божого закону обходити "празник Господеві". Пійшовши ж знайшли, як сказав їм, і приготували пасху. І, як настанала година, сів Він, й дванадцять апостолів з Ним. І рече до них: Бажаннем забажав я сю пасху їсти з вами, перш ніж прийму муки: глаголю бо вам: Що більш не їсти му її, доки сповниться в царстві Божому. І, взявши чашу, й оддавши хвалу, рече: Прийміть се та поділіть собі: глаголю бо вам: Що не пити му вже від плоду виноградного, доки царство Боже прийде." (Луки 22: 13-18) Ось так вони їли пасху як пам'ятку імені Єгови і Ісус установив спомин своєї власної смерті із вірності до імені свого Отця, і виглядав царства, котре цілковито оправдає Його ім'я. Сей вже самий факт, що там було вино в той час для ужиття, показує, що спожита пасха не була ознакою смутку, а по-божною вістю і радістю серця; бо вино се те, що веселить серце.—Пс. 104: 15.

Даючи символи, нового спомину Ісус сказав: "Се чинить на мій спомин." (Луки 22: 19) Приказуючи се, Ісус не відбирав ані не шукав відобрати слави й честі і поклонення від Єгови; Він не навчав своїх учеників, щоби звернути на себе всю увагу і признання при сім новім спомині. Він тут відноситься лише до символів і їх значіння. Тут на сім празнику пасхальний агнець і одприснуки звертали їх ум і думки назад п'ятнацять сот літ до Мойсея й до пасхального агня котрий був заколений замість Мойсея, щоби Жиди могли бути викуплені і визволені із неволі єгипецької і щоби там Єгова міг прославити своє ім'я. Се був час коли Божя справа була здушена до землі, позаяк Його вибрані люди були в неволі під тяжкою, жорстокою і примушеною правцею, і коли правдиве почитання Бога їх отців майже пропало. Єгова відносився до тих обставин, коли Він сказав до Езекиїла (20: 5-7): "Так говорить Господь Бог: Того часу, як вибрав я Із. Іля, зняв я руку мою, кленучись перед потомками дому Якового, й об'явив їм себе в Єгипті, і зняв руку мою й сказав їм: Я Господь, Бог ваш! Того ж часу зняв я так само ру-

ку мою та й закликав, що виведу їх із Єгипту в землю, що вигледів про них,—в землю, текущу молоком та медом, красу між усіма землями. Та й сказав їм: Повідкидайте кожен гідоти від очей ваших і не поганьтесь ідолами Єгипецькими: Я Господь, Бог ваш!" В той самий час віра у Всемогучого була дуже мала, і для того велика віра Мойсея зробила його визначною особою між усіма його братами. "Вірою зробив пасху і пролитте крови, щоб губитель первороджених не займав їх."—Жид. 11: 28.

Ось серед таких обставин Всемогучий Бог через свого представителя пішов до Єгипту зробити для себе ім'я щоби люди знали правду і пізнали хто є Володарем вселенної і хто є великий Датель і Охоронитель і Відновитель життя. Мойсей вже був перед тим показав свою віру до Бога яка рахується чоловікові за праведність. "Вірою Мойсей, будучи великим, відрік ся звати сином дочки Фараонової, а лучче зволив страдати з людьми Божими, ніж дізнавати дочасної розкоші гріха, більшим багатством над Єгипецькі скарби вважаючи наругу Христову; озирався бо на нагороду. Вірою покинув Єгипет, не боячись гніва царевого; устояв бо, якоткий, що Невидомого видить. Вірою зробив пасху і пролитте крови, щоб губитель первороджених не займав їх." (Жид. 11: 24-27) Отже Мойсей, будучи оправданий через віру, був ужитий Єговою як тип на Христа, великого Оправдателя імені Божого і Визволителя людства. Тепер Господь замірив ужити скалисту гору Горєб якотип царства Божого; отже Він вислав ангела свого промовляти й появлятися Мойсею коло Горєб, "гори Божої". До Мойсея Він сказав: "Як виведеш люде мої з Єгипту, помолитесь ви Богу під горою сією. І каже Мойсей до Бога: Ну, прийду оце до синів Ізрайлевих і промовлю до них: Бог батьків наших прислав мене до вас, а вони скажуть мені: Яке ж ім'я йому? Що казати му їм? І промовив Бог до Мойсея: Я ТОЙ, ХТО ЄСТЬ. [з боку в анг. Біблії стоїть: Я ЕСЬМ ТОМУ, ЩО ЕСЬМ, або Я БУДУ ТИМ, ЧИМ Я БУДУ]. І рече Він: Так промовиш до синів Ізрайлевих: Суший послав мене до вас. . . . Так промовиш до синів Ізрайлевих: Господь Бог отець ваших, Бог Авраама, Бог Ізааків і Бог Яковів послав мене до вас. Се ім'я мое на віки, і се моя пам'ять від роду та й до роду."—2 Мойс. 3: 12-15.

В сих словах Господь Бог відкрив своє ім'я Мойсейові, котрим Мойсей мав оборонятися, і щоби Мойсей, котрий був оправданий через віру в Бога, міг утіти у те ім'я і знайти охорону в його сильній твердині, і щоб він міг зивисти своїх братів тоді в Єгипті у ту сильну твердиню де б вони також могли бути безпечними. (Прип. 18: 10) Бог був об'явив себе Авраамові, Ісаакові і Якові, якот "Ель Шадаї", що значить Бог Всемо-

гучий. (2 Мойс. 6: 2, 3) Очевидно, що ім'я "Ель Шадай" не перебувало з Евреями перебуваючими в Єгипті. Його всемогучість не виявлялась в їх користь від смерті Якова. Але Всемогучий Бог предсказав ці обставини гіркої неволі своїх людей. Поверх чотириста років перед тим, Він сказав до Авраама: "І речено було до Авраама: Знаючи знай, що переселятись буде потомство в землю не свою, і підневолять його, і тіснити муть його чотири ста літ. Народові ж тому, що йому будуть підневолені, дам присуд я, а потім ізійдуть геть із майном великим. . . . У четвертому ж роді вернуться сюди." (1 Мойс. 15: 13-16) Це було заявлення Єгового заміру зробити собі ім'я.

"Пригнитені неволею майже до несвідомості, незвільники Евреї думали мало або й зовсім нічого про сей висказаний замір Всемогучого вивольнити їх. Отже Бог приказав Мойсейові сказати їм не що Всемогучий Бог післав його, а що СУЩИЙ, той що має замір, післав його до них. Если б вони питали його, то Мойсей мав відповісти, що Бог їх отців, котрого вони знали як Всемогущого Бога, стрінув його і призначив його; але розказуючи їм про ім'я Всемогучого Бога тепер, то Мойсей мав пояснити їм що значить ім'я Бог для них і для їх добра. Його ім'я мало дати їм до зрозуміння чого вони могли сподіватися від Бога, чи то добро чи зло, і який Його напрям до них був. Знаючи се, Бог приказав Мойсейові сказати їм, що Його ім'я було Я ЄСТЬ, або Єгова. Если Евреї розуміли бодай по часті, що те незвичайне ім'я відносилось до Божих замірів взглядом Його сотворіння, тоді вони могли тішитись запевненням, що Всемогучий Бог тепер відкрив себе як Єгова, Бог заміру, і що тепер вони можуть сподіватися, що Він уживе своєї могутньої сили сповнити свої заміри які Він висказав перед тим їх отцям.

¹⁰ Однак се не було головною для них, що Всемогучий Бог звернув увагу на своє ім'я Єгова і указав на його важність. "Скільки бо перше написано нам на науку написано, щоб через терпіння та утішення (з) писання мали надію." (Рим. 15: 4) Згідно із сим, сими роками, від коли Єгова післав великого позатипічного Мойсея щоби він прославив Його ім'я, від тоді те ім'я стало зрозумілим і знаним і славним для вірного Божого останка і вони прийшли до оцінення його надзвичайного значіння.

¹¹ Від того часу коли Він об'явив своє ім'я своєму пророкові Мойсейові, Всемогучий Бог зачав уживати до людей таких виразів як: "Так говорить Господь", або, "Так говорить Єгова". Бог ужив свого виразу перший раз коли Мойсей приготувався йти до Єгипту як Його представитель, кажучи: "Тиж промовляти меш до Фараона: Тако глаголе Єгова: Мій син, мій перві-

нець Ізраїль. І глаголю тобі: Відпусти сина мого, щоб він служив мені." (2 Мойс. 4: 22, 23, А.П.В.) Слуга Божий мусів представити сю вість Фараонові в таких словах, щоби Фараон знав, що се не була вість від чоловіка але від Бога, і щоб Фараон завважав висшість Єгови, і роздумував над сим поважно і чемно. В такий самий спосіб свідки Єгови нині доручують повідомлення Сатані і його слугам. <<

¹² "Після сього ввійшов Мойсей із Ароном [яко бесідник за Мойсея] та й промовили йому: Так рече Господь, Бог Ізраїлів: Відпусти люде мої, щоб сотворили сьвято мені в степу. І каже Фараон: Хто сей Єгова, щоб я послухав голосу його, та відпустив сини Ізраїлеві. Не знаю Єгови і не відпущу Ізраїля." (2 Мойс. 5: 1, 2, А.П.В.) Ось так той єгипетський Фараон, як Диявол, котрого він представляв і котрого він почитав і служив, був перший чоловік на землі котрий уперся і добровільно кинув зневагу на Божє ім'я. Той Фараон говорив легковажно про "Єгову" наче б те ім'я було якогось нового бога, гірше від єгипетських богів; і тому він рішучо заявив, що він відмовляється знати Єгову. Помимо цієї безличної зневаги, Всемогучий Господь Бог зачав висказувати свій замір, що всі люди мають пізнати що Він—Єгова. Зараз перед посланням десять болючих пораз "на край Гамма", Господь сказав до Мойсея [і се перший раз, що Він ужив такого виразу]: "І прийми вас за нарід собі, і буду вам Богом, і зрозумієте що я Господь, ваш Бог, що вас вивів із неволі Єгипетської." (2 Мойс. 6: 7) "І відати муть Єгиптяне, що я Господь, як просьятину руку мою на Єгипет і виведу сини Ізраїлеві спроміж їх."—2 Мойс. 7: 5.

¹³ Помимо так многих пораз зісланих на нього і на його людей, то Фараон уперто затвердив своє серце проти знання; або проти тих доказів даних йому, що Єгова—Бог. Але чому Бог так довго терпів сотворінню, котре є мов трава? Тому, як се Єгова заявив, "щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб [мої свідки] ім'я мое проповідувало [проповідували] по всій землі." (2 Мойс. 9: 16) Через цілий сей час Фараон відмовився випустити Ізраїля, Єгового "первінця", і тому Єгова мав убити Фараонового сина, його первінця, у десятій поразі на Єгипет. Щоби Він був оправданий оминуті ізраїльські діми і заощадити життя їх первенців, то Єгова научив Мойсея що Ізраїльтяни мали робити. Тепер, отримавши знання сьвятого імені Єгови і отримавши повніше виробування й оцінення того імені, Ізраїльтяни, отримавши Божі інструкції через Мойсея, старалися сповнити їх щодо йоти і титли. Так і члени останка Єгови тепер отримали виробування того імені і вони мусять сповнити Його інструкції щодо букви і духа.

ПАСХА

14 "І рече Господь Мойсейові та Аронові у землі Єгипетській: Місяць сей [Абіб, Нісан] вам буде початок місяців, перший буде вам в місяцях року. Промовте до всієї громади синів Ізрайлевих тако: У десятий день місяця сього брати ме кожен ягня на семью батька свого. Коли ж семья буде помала на ягня, нехай прийме до себе сусіда, ближого до його домівки, по ліку душ. Кожен по їді свій зложить лїк на ягня. Ягня нехай буде без пороку, самчик одноліток; брати мете його з овечат або з кіз. І держати мете його до чотирнадцятого дня того місяця і заколе його вся громада Ізраїльська навечір. І візмуть крові та й побризкають нею оба одвірки й пороги в домах, де їсти муть його. І їсти муть м'ясо тїєї ночі; спечене на огні їсти муть його з опрісноками, з гіркими зелами їсти муть його. Не їжте сироватого, ні звареного в воді, а спеченого на огні, голову його з ногами й з утробиною. І незоставляти мете нічого до ранку, що ж зостанеться до ранку, спалити на огні. І їсти мете його таким робом: боки ваші попідперезувані, обуве ваше на ногах ваших, і палиці заші в руках у вас; і їсти мете його похалпки. Пасха се Господня [Єгови, А.П.В.]. Пройду бо по землі Єгипетській, тїєї ночі, та й повбиваю всякого первенця в землі Єгипетській, і людину й скотину, і над усяким богом Єгипетським сотворю суд, я Господь. І буде вам кров знаменнем по хатах, де будете. Бачивши кров, мину вас, і не буде в вас погібелі, як карати му Єгипет. І буде вам день сей про спомин, і святкувати мете свято Господеві; як установу вічну, святкувати мете в родах ваших."—2 Мойс. 12: 1-14.

УГОДА ЧЕРЕЗ ЗАКОН

15 Се був перший закон який Єгова положив на Ізраїльський нарід. Отже се зазначає початок Божого закону угоди з ними. Бог, тепер публично оголошений як Єгова, був автором тїєї угоди, і Він дав почин їй коли Його вибраний нарід був ще в Єгипті, котрий був образом на світ Сатани. Се було 430 років потім, як Всемогучий Бог потвердив свою угоду з Авраамом відносно насіння через котре Єгова мав благословити всі роди землі. Після Божого заміру, то много століть мусіло уплисти нїм те насіння мало народитися. До того часу Жиди були наклонені й виставлені на спокусу через переступства поповнені через інші народи під контролею Сатани. Заля безпеки і добра Жидів, і щоб навчити їх лекції головної засади, Бог Єгова, уживаючи посередника Мойсея, установив закон угоду. "Заля переступів додано його, доки прийде насінне, котрому обітвано; (і був він) уряджений через ангелів рукою посередника. Тим же закон був нам учителем, (щоб принести нас) до Хри-

ста, щоб вірою нам оправдитись." (Галат 3: 17, 19, 24) Іншого вибору не було для Евреїв в Єгипті. Если вони хотіли, щоб їх первенці були минуті і щоб вони самі були викуплені з Єгипту і стались Божими людьми, то вони мусіли увійти в закон угоду. Се що вони згодились з приписами пасхи було знаком, що вони взяли на себе відвічальність тїєї угоди через закон.

16 Та ніч чотирнадцятого дня першого місяця їх нового календаря була безсумніву святою оказією для Евреїв, тому що життя їх первенців було загрожене. Однак сей серйозний случай не відобрав радости в шуканню безпеки і спасення для їх первенців під кров'ю агня, і вони знали, що неволя в Єгипті мала скінчитися в прийдім ранку і що вони мали вийти як вільні люди Єгови. Безсумніву, що Жиди мали добачити певну зв'язь між сим фактом, що їх первенці мали спастися від смерті, а між фактом, що смерть агня мала взяти їх місце. Вони мусіли розуміти, що агнець не був рівною вагою із людським сотворінням, і для того той агнець був лише символом і стояв місто їх посередника Мойсея. Смерть агня представляла або була ужита місто смерті Мойсея. Се правда, що Мойсей не був первинцем; Арон і його сестра Міріам були обидвое старші чим Мойсей. (2 Мойс. 2: 4; 7: 7) Однак, як пра-правнук Левія, Мойсей був Левітом. Бог приказав Мойсейові: "І мусиш узяти Левітів для мене, Господа, замість усіх первенців із синів Ізрайлевих." (4 Мойс. 3: 41) Мойсей як Левіт був тут заключений в сій виміні, і тому він був ужитий і почислений як первенець. Агнець представляв сю заміну, а Мойсей представляв Ісуса.

17 Мойсей, будучи оправданий вірою, був без хиби в очах Божих так як пасхальний агнець. Він самий під натхненням заявив, що він був типом на більшого пророка, котрий мав прийти, т. є Ісуса Христа, Агня Божого. (5 Мойс. 18: 15) Хотяй закон, з початком пасхи, був установлений як учитель, щоби привести їх до Христа, то однак вони тоді не могли оцінити сїєї правди, що той пасхальний агнець був типом на більшого Мойсея, т. є Ісуса Христа. Під імям "Єгова" Бог зачав закон угоду. Отже послухні Жиди убивши і зівши агня в середині, за його кров'ю, вдійсности сим утекли в імя Єгови, їх Високу Вежу, заля безпеки радше чим заля прославлення проколеного агня. Жиди мусіли, розуміється, пізнати Божого назначеного агня і для чого він був ужитий. Дальше, та пасхальна вечера була "празником Єгови". Се було свідомство для оправдання Його імя.

18 Первенці Ізраїльські були перші задовжені Господеві тому що вони головню були ті, за котрих смерть агня була прийнята після волі Божої. Отже після справедливости, то сї первен-

ці мали бути Божими особливими і викупленими людьми, на котрих Його ім'я було покладене, і вони були людьми для Його ім'я. Це виразно показано в тім, що Бог від тоді числив первенців за своїх. В заміну за сих первенців, що спаслися в Єгипті, Він взяв покоління Левієне за своє насліддя, котре взаємно знайшло своє насліддя в Єгови. (4 Мойс. 3: 12, 13; 18: 20) В сім случаю ці первенці представляють вірних членів тіла Христового, що є церква, "церква первородних, на небесах написаних." (Жид. 12: 23) Первенці Ізраїльські були задоволені до своїх отців за їх послухне виконання приписів пасхи. Це не значить, що позатипічні первенці залежать од віри й послушенства їх отців або інших за охоронення і спасення. Це показує, що справи всього Ізраїля були нерозлучно зв'язані із первенцями, і що ті первенці представляли весь нарід. Если би отці не були закололи агня за своїх первенців, то вони були б поламали угоду зараз з початку, і їх первенці були б погинули і ніхто з Ізраїля не був би визволений з неволі й всі були б помирали в Єгипті. Первенці і всі інші з народу мали одну і ту саму справу, отже весь нарід стався первенцем, як се Єгова сказав до Фараона: "Мій син, мій первенець Ізраїль." (2 Мойс. 4: 22) Той що дійсно постарався і заколов правдивого Агня на церкву первородних, був Бог Єгова небесний Отець, котрий дав Агня Єгови за гріхи світа.—Йоана 1: 29.

"Те що було зроблено з агнем в Єгипті, представляло що буде зроблено з "Божим Агнем" Ісусом на землі серед позатипічного Єгипту, світа, у котрім Сатана, жорстокий Фараон, гнобить людей Божих і опрокидає Єгову і визнає Його ім'я й силу; "Єгипет, де і Господь, наш розпятий." (Одкр. 11: 8) Як і пасхальний агнець, Ісус був наче спечений на жарі огнених досвідчень до крайности, але затримав свою цілість, т. є невинність аж до кінця. Як пасхальний агнець був спечений без зломання костей, так і Ісусова кість не була переломана, коли Він був розпятий на дереві. (2 Мойс. 12: 46; Пс. 34: 20; Йоана 19: 31-36) Люди у світі, що тепер користають з Його смерті, мусять публично визнавати віру в Боже розпорядження відносно Його крові. Себто, так сказати, вони кроплять нею одвірки і поріг їх дому. Вони мусять кормити себе ним, і так зміцнити себе на вихід з диявольської організації. Жадного квасу-гріху не можна було затримати під час коли вони споживають його. Гіркі наче-зла досвідчення які вони переносять у сатанським світі не мають знеохотити їх, але повинні заострити їх оцінення вірності, невинності, безгрішності і заслугів "Божого Агня", і повинні спричинити кормитись ним ще більше і зміцнити їх постанову, щоб затримати свою невинність взглядом Бога.

Лише в такий спосіб вони можуть тримати сильно їх угоду через жертву з Богом і дотримати її від почину аж до кінця. (Пс. 50: 5) Вони мусять бути обрізані, але їх обрізання мусить бути "обрізання серця в душі а не в писанню". (Рим. 2: 29) Будучи вірними аж до кінця, вони спасуться від смерті яка впала на "первенців" організації Сатани, другої смерті. Смерть через яку перейдуть вірні, із ласки Божої через Його Агня, буде смерть жертви під угодою, і коли вони воскреснуть в першій воскресенню, то над ними "друга смерть не буде мати сили".—Одкр. 20: 6.

"В день пасхи Бог оправдав своє ім'я через се, що Він схоронив первенців під кровю, і вигубив первенців Єгипту і впокорив гордість і силу Єгипту і осудив його богів, щоб визволити свій вибраний нарід із першої сатанської сили, Єгипту. Для того Бог призначив, що той день має бути обходжений як "пам'ятка" і як "празник Єгови". (2 Мойс. 12: 14) Сей день мав полишитися пам'ятним як день оправдання і слави Божої, котрого ім'я Єгова.

"НА МІЙ СПОМИН"

"В послушенстві і з любови до свого небесного Отця, Ісус обходив пасху спомину із своїми учениками. Зараз по тім Він установив спомин своєї смерті як Агня Божого для оправдання імені Єгови. Розуміючи значіння дня, Ісус не відбирав від Єгови, свого Отця, належної Йому слави й чести й подяки через се, що Він сказав до своїх вірних апостолів: "Робіть се на мій спомин". Він лише звертав їх ум на властивий напрям, не назад до першого пасхального агня заколеного в Єгипті і до чоловіка Мойсея котрого він представляв, але наперед на правдивий викуп Агня, на себе. У покорі ума Він показував їм на важну і конечну частку, котру Він сповняв із волі Божої на оправдання імені Єгови. Сим чином Він помагав їм розуміти як чудова була любов Єгови, як досконалий вираз Його несамолюбства в сім, що Він постарався б такого дорогоцінного Агня, свого єдинородного Сина. Бачучи сей непорівняний вираз любови, се порушує вірних до хвалення Єгови, кажучи: "Дяка ж Богові за невимовний дар Його." (2 Кор. 9: 15) Ісус був вірний й правдивий свідок відносно Божих слуг і розпоряджень, і тому Він не міг властиво не заключити себе в той образ. Если хтось любить і покланяється і славить великого Єгову понад усе, той не може знехтувати і відкинути Божі розпорядження, а іменно, що Ісус є великим Чинником Єгови, і що Він "дорога й правда й життя." Той не може триматися односторонньо до минувшости, але мусить думати, вірувати й діяти згідно з Божим розпорядженням для теперішнього й будучого часу. Той мусить прийняти Його й кормитися Ним о кого

Єгова постарався для стола великої пасхи. Єгова вибрав Ісуса як знаряд для оправдання свого імя; і тому се воля Бога Єгови, щоби творива чтили й поклонялися Йому.—Жид. 1: 6.

"Про вечеру першого спомину в єв. Луки читаємо так: "І, взявши хліб, та оддавши хвалу, переломив, і дав їм, глаголючи: Се єсть тіло моє, що за вас дасть ся. Се чинить на мій спомин." (Луки 22: 19) Тому що се був час пасхи, то лише оприсноки знаходилися для ужиття Ісуса згідно з приписами Єгови. Неприсутність квасу представляло чисте без гріха чоловіцтво Ісуса Христа, Його затриману совершенно невинність в тілі, хотия Його тіло було поламане в проклятий спосіб за гріхи інших. Ісус сказав: "Возьміть, їдьте се [сей символ] тіло моє, ламане за вас." Ученики їли своїми устами буквальный прісний хліб, але та їда була лише символом більше важної їди, а іменно, кормленняся дорогими і життя-даючими заслугами Ісусового совершенноного чоловіцтва зломаного як жертва, щоби осуджений рід людський міг отримати життя. Нема іншого способу для чоловіка щоб він міг отримати життя. (Діян. 4: 12) Його попередні висказані слова кидають світло на значіння Його мови: "Я хліб живий, що з неба зійшов. Коли хто їсть сей хліб, жити ме по вік; а хліб, що я дам, се тіло моє, що я дам за життя світу." (Йоана 6: 51) Позаяк всі послідувателі Ісуса є з природи частю "світа" вони, як всі інші з світа, мусять кормитися і бути підтримані заслугами життя, Спасителя людства. Се що Християни роблять, не лише в ночі памятки, але через цілий рік їх подорожування тут в тілі. У своїм часі все людство, що отримає життя, буде споживати "Хліб життя."

ЧАША

"Із пасхального агня, котрого Евреї їли в Єгипті, була випущена кров. Віковична угода Бога з Нойом вимагала сього. "Тільки м'ясива з його кровю, душею, щоб не їли." (1 Мойс. 9: 4) Але на вечері спомину Ісус міг був ужити крові виноградини, і се Він зробив, щоб пояснити сю важну правду. "Так само й чашу після вечері, глаголючи: Се чаша новий завіт у крові моїй, що за вас пролита буде." (Луки 22: 20) "Се робіть, скільки раз пете, на мій спомин." (1 Кор. 11: 25) Він дав сю чашу усім: "І взявши чашу, й оддавши хвалу, подав їм, глаголючи: Пийте з неї всі; се бо єсть кров моя нового завіту, що за многих проливається на оставлення гріхів." (Мат. 26: 27, 28) Ісус так сказав, знаючи, що закон Єгови говорить: "Бо в крові душа тіла, і призначив я її для жертівника, щоб роблено покуту за душі ваші; кров бо се, що чинить покуту за душу."—3 Мойс. 17: 11.

"Ісусова кров є тим що обмиває наші гріхи.

(Одр. 1: 5) Але тут на сім спомині Ісус представив свою кров як напитек, і Його вірні послідувателі, котрим уподобалось Отцю дати царство, мусять пити її. При спомині вино представляло кров Ісуса як основи на котрих новий завіт або угода зроблена, і через котру оставляються гріхи Християнина і всім що прийдуть під нову угоду. Але "пити" те вино представляло щось більше чим оставлення гріхів. Се представляло смерть із котрої є воскресення до повнішого життя.

"До сього закінчення можна прийти коли взяти разом слова Єгови і Його Льюгоса: "Проти людини, що їсть кров, поверну лице моє і викореню її зміж людей." (3 Мойс. 17: 10) Сей приказ проти пиття крові зазначає кару смерті. Але Ісус з повною гармонією волі Божої приказав своїм ученикам пити свою кров, під символом вина, і також в фігуральнім [образовім] змислі. Відносно фігурального пиття Він сказав: "Істино, істино глаголю вам: Як не їсте тіла Сина чоловічого й не пете Його крові, не маєте життя в собі. Хто їсть тіло моє і пє мою кров, має життя вічне, і я воскресну Його останнього дня. Тіло моє справді єсть їжа, а кров моя справді єсть напитек. Хто їсть тіло моє і пє кров мою, в мені пробуває, а я в Йому." (Йоана 6: 53-56) І так Ісус показує, що хто пє Його кров, той є в єдності з Ним, і той в єдності з Отцем, тому що Він і Отець—одно. Завважте, також, що Ісус заявив що Він збудить таких останнього дня, отже показує що "життя в собі" дістанеться перше по смерті із котрої треба бути пробудженим знову. Його слова "життя в собі" показують, що Він дасть безсмертність, "вінець життя", над котрим друга смерть не мати ме власти. (Йоана 5: 26; 1 Кор. 15: 53, 54; Одр. 2: 10, 11) Безсмертне життя дається лише тим, що кормляться Ісусом і п'ють Його кров.

"Пролиття Ісусової крові принесло велике терпіння Йому. Павло каже: "Чаша благословення [представлена через чашу вина спомину], котру благословляємо, хіба не єсть общенне крові Христової? хліб, що переломлюємо, хіба не єсть общенне тіла Христового?" (1 Кор. 10: 16) Отже пити Христову кров і прийняти її як часть себе, значить мати общення з Христом у тім, що Його пролита кров принесла, т. є терпіння аж до смерті. Та чаша містила в собі ограничену кількість вина і гарно представляла напитек котрий Єгова велів і призначив лише для Ісуса і членів Його тіла, пити. "Лучче бо, коли воля Божа, пострадати за добрі діла, аніж за діла лихі; тому що й Христос, щоби привести нас до Бога, один раз пострадав за гріхи наші. Праведник за неправедних, що був умертвений по тілу, но ожив духом." (1 Петр. 3: 17, 18) "Вір... слово [отже котрого не можна відложити

на бік]: коли бо ми з Ним умерли, то з Ним і жити мем." (2 Тим. 2: 11, 12) Ісусове терпіння й спосіб Його смерті прийшли задля Його постійної активності як "вірний й правдивий свідок" свого Отця Єгови. Отже Його вірні послідователі неможуть вдійснити "пити Його кров", хіба що вони знають спільність Його терпіння, будучи подібними до Його смерті; а се значить діяльність як вірних свідків і слуг Єгови аж до кінця, і то серед світа відчуженого від Бога. (Фил. 3: 10) Їх вірність в служенні як Єгови свідки стягає огонь ворога проти них. Свідки Єгови мусять сподіватися бути переслідуваними і терпіти так довго як організація Сатани існує.

ХТО МОЖЕ БРАТИ УЧАСТЬ?

²⁷ Лиш одинацять вірних апостолів обходили перший спомин. Ісус не розумів, що лише Його апостоли потім мали обходити спомин в день Його смерті, т. є в той самий день старого спомину. Се правда, що після даної записки, то Він не говорив нічого їм про обходження спомину на наступаючі роки. Але Павло, пишучи до церкви Божої в Коринтія, отже до інших чим до дванадцяти апостолів Агнца, сказав: "Я бо прийняв від Господа, що й передав вам"; і тоді відноситься до обходження пам'ятки. (1 Кор. 11: 23-26) Хто ж тоді окрім апостолів міг робити і брати участь в спомині? Се важне, тому що приказ є даний обходити спомин тим, до кого він відноситься.

²⁸ Згідно із сим Апостол Павло каже в своїм листі (1 Кор. 10: 16, 17): "Чаша благословення, котру благословляємо, хіба не єсть общенне крові Христової? хліб, що переломлюємо, хіба не єсть общенне тіла Христового? Бо один хліб, одно тіло ми многи; всі бо від одного хліба причащаємось." Апостол тут не називає вечерю спомину "причастією", ані він не відноситься безпосередно до спомину й його символів; він відноситься до більших і дійсних річей, котрі є представлені через символи спомину і через брання участі в них. Сей аргумент Павла показує, що хто зластиво їсть і п'є в спомині, той є одно в Христі, в однім тілі, неначе один хліб; отже всі такі мають спільність в певних звичайних річах для них, але котрі не є спільні для тих, що остеронь тіла Христового. Те, що вони мають спільне з Христом, то се спільність в роботі й в терпіннях Христа, разом з Ісусом і один з другим. Хто не кров Ісусову в символі при спомині, той повинен згідно із сим вірно дотримувати сей образ і пити кров Ісуса фігурально, а іменно, терпіти з Ним аж до смерті, дотримуючи єдності й невинності.

²⁹ Вступ Апостолового листа також показує, що його слова були звернені до "освячених в

Ісусі Христі, покликаними святими". Отже вони є "покликані" до царства, і яко святі, вони є в лінії до нього. Се згадується з фактом, що при спомині Ісус сказав до учасників: "Ви ж пробували зо мною в спокусах моїх. І я завітую вам, як завітував мені Отець мій, царство, щоб їли й пили за столом моїм у царстві моєму, і сиділи на престолах, судячи дванадцять родів Ізраїлевих." (Луки 22: 28-30) Отже ті, що властиво обходять пам'ятку, є покликані до угоди о царство, і котрі відповіли на той поклик і знаходяться в лінії до царства. Апостоли були покликані й відповіли на поклик, хотай в той час вони не були помазані але Ісус запевнив, що вони були в лінії до царства. Ті, що брали участь в пасці в Єгипті не всі були первінцями, але лише один був в кождім домі; однак се не можна пояснити, що всякий хто каже, що він є в угоді з Богом, може брати участь в спомині хотай він не є в тілі Христа і в лінії до царства. Пасхальний спомин не був типом спомину вечері яку установив Ісус: бо там не було крові до пиття, ні б. вальної ані під символом вина.

³⁰ Зараз перед тим нім Павло відноситься до "чаші благословення" і до "хліба, що переломлюємо", він наводить з історії тілесного Ізраїля про типічні случаи, як "бажання лихого", "ідолослуження", "перелюбування", "спокущення Христа", "нарікання", а тоді додає: "Тим любі мої, втікайте від ідолського служення." Пізніше знов додає: "Не можете чашу Господню пити і чашу бісовську, не можете трапезі Господній причащати ся і трапезі бісовській." (1 Кор. 10: 6-15, 21) Тут Павло відноситься до більшої чаші і стола чим до літеральної чаші і стола при спомині. Если хтось роздільно п'є "правдиву чашу" і їсть з "правдивого стола", той їсть і п'є символи в спомині недостойно. Вибране тіло Христа не може, з призначенням Єгови, ділити свої почування і службу між царство Боже а організацію Сатани; воно мусить бути в єдності з Христом, яко цілий прісний хліб. "Бо пасха наша, Христос, заколена за нас. Тим же святкуймо не в старому квасі, ані в квасі злоби та лукавства, а в опрісноках чистоти і правди." (1 Кор. 5: 7, 8) Їсти квасний хліб підчас пасхи приносило суд смерті. (2 Мойс. 12: 19) Вірні ж, бачучи тіло Христове, розглядають себе і вичищують нечистоту і всяке необрізання серця, і будуть оминати їсти й пити недостойно і сим стягнути суд на себе.—1 Кор. 11: 28, 29.

³¹ Безсумніву на землі є одиниці, котрі стали по стороні Єгови, віруючи в пролиту кров Ісуса Христа, і котрі заявили свій замір чинити волю Божу, але котрі не відповіли на поклик до царства і котрі не є в лінії до царства. Се значить, що сі "не п'ють Його крові" і не знають спільності Його терпіння і не є уподоблені до

Його смерті. Позаяк сі не є в єдності з Христом, то вони не можуть властиво обходити спомин через пите вина яко символ пролитої крові Ісуса Христа. З огляду на се, що все людство мусить у своїм часі кормитися заслугами Ісуса Христа, представленого через хліб, то чи не було б се на місці для тих, що вірують в Христа, але котрі не є в лінії до царства, брати участь в ломанню хліба в часі спомину а не брати вина? Писання мовчать на се питання, отже жадний чоловік не має права сказати, що такий напрям був би властивий. Противно, Писання доказують, що символічний хліб і вино були ужиті в один і той самий час. Св. Письмо не опуважнює відділювати одно від другого, так далеко як се відноситься до спомину. Хліб був ломлений і спожитий і вино випите лише через вірних одинацять учеників котрі були в лінії до царства. Опісля хто властиво обходив спомин після слів апостола, той був в лінії до царства. З таких складається кляса невісти. Се невіста, що витає жениха і радується Його приходом, і з сією то невістою Ісус Христос не вино радости по Його приході до храму. Вірні члени останка, котрі ще знаходяться на землі, далі показують Його смерть по мимо того, що Жених прийшов, тому що вони знають, що вони мусять умерти із Ним і дістати життя безсмертності через участь Його воскресення. Ніхто інший не є в сій позиції. Многі інші можуть фадуватися задля їх віри в зломане тіло й пролиту кров Ісуса Христа яко средство спасення, і можуть радуватися фактом, що царство прийшло і що визволення людей незадовго настане, і що імя Єгови буде вповні оправдане; але если вони не є в лінії до царства, то вони "не пють Його крові" і не можуть показати Його смерті і бути учасниками Його радости, котрої зазнають лише ті, що є зєднані з Христом і Єговою. Сі однак хотая радуються фактом що царство прийшло, і що воно принесе благословенства, то вони можуть бути активними в проголошенню правди о царстві, тому що Ісус Христос сказав: "А Дух і невіста глаголють: Прийди!... Хто жадний нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає воду життя дармо." (Одр. 22: 17) Прийшов час на проголошення імени Єгови й Його царства, і се є привилей усіх, що чують правду підняти сю вість і голосити її іншим. Сі є названі як Єгонадаба кляса, отже се на місце заохочувати їх брати участь в проголошенню вістки царства. Однак се питання не відноситься до обходження памятки.

"Сповниться в царстві"

"В 1933 році чотирнадцятий Нісан починається по заході сонця, в неділю 9-го квітня; отже сей спомин треба обходити вечером по шестій годині. Сього року, як ніколи перед тим, ся ока-

зія повинна бути оціненням "невимовного дару" Агнця Єгови, і подяки й хвали за правдивий "празник Єгови". Вірний останок тепер знаходиться в храмі, котрого у видінню бачив Езекиїл, у котрім то храмі треба святкувати спомин великої позатипічної пасхи. (Езек. 45: 21-24) Єгова оголосив своє велике і святе імя і не лише дав останкові глибше оцінення того імя в минулому році, але також об'явив ім, що те памяте імя спочиває на них, давши ім нове імя "свідки Єгови". Агнець, що був колись заколений в позатипічній Єгипті, тепер є на горі Сион, в ново-народженім царстві. Він йде яко побідник, щоб побіджати, і оправдати імя Єгови. Свідки Єгови є почислені яко такі, що "йдуть за Агнцем де б Він не йшов", і котрі мають Його Отця імя написане на їх чолах. (Одр. 14: 1-4) Як Ізраїльтяни при спомині в Єгипті, так і тепер вони обходять спомин з виясненням імя Єгови в своїм умі й серці, і так вони святкують "празник Єгови". Вони утікли в те імя як в сильну твердиню.

"Позаяк жиємо в часі серйозного думання, бо знаходимося еще в Єгипті, в сатанськім світі, хотая не є частю його, і позаяк його "назиратель", князь Гог, є чинний в виконанню конспірації проти останка (Езек. 38: 1-16), для того ми мусимо їсти Христа яко нашу пасху і мусимо "показати Його смерть". Се також час незміримої радости. Царство Боже прийшло. Також Оправдатель-Цар прийшов до храму і є на празнику, так як Він був з дванацятьма вірними апостолами тієї ночі коли Він був зраджений 33 р. Тепер їдження хліба може бути сповнене в царстві Божім. Тепер прийшов для Нього час, після Його обітниці, їсти й пити, і запросити членів свого тіла, включаючи і "ноги Його", на царську учту. "Глаголю бо вам: Що більш не їсти му її, доки сповниться ся в царстві Божому. Глаголю бо вам: Що не пити му вже від плоду виноградного, доки царство Боже прийде."—Луки 22: 16, 18.

"На столі Господньому є тепер много хліба. Він зміцняє серце, побільшує любов і посвяту до Єгови і Його Царя. Найлучший овоч виноградни був захований аж до кінця земної подорожі церкви, і о, як воно веселить серце свідків Єгови! (Пс. 104: 15) Отже як царство так і Цар прийшли, разом з часом Його радости. Чаша спомину тепер не лише представляє напиток терпіння аж до смерті, але також напиток радости, втіхи і веселости до котрої Цар, котрий колись пролив свою кров, тепер увійшов і в котру Він запрошує своїх добрих і вірних слуг на землі увійти. (Мат. 25: 21, 23) Рівнож і хліб не представляв лише зломлене тіло Ісуса, але також єдність яка тепер існує між тими, що беруть у-

часть в тім хлібі, і єдність всіх членів Христа із Їх Головою тепер присутним в храмі. О, як велими зміцняє серце ся єдність усіх, що беруть сей спомин достойно! Прийшов справді день визволення разом із вічним оправданням того памя-

ного імя ЄГОВА. "Радуйтеся, праведні, в Господі, і прославляйте святе імя Його." "Співайте псалми Господеві, ви, Його побожні люди, і прославляйте святу пам'ять Його."—Пс. 97:12; 30:4.

ЙОГО ЛЮБА БЛАГІСТЬ

"Як дорога благість твоя, о Боже, коли діти людські словку шукають у тіні крил твоїх."—Пс. 36:7.

ЄГОВА дав пізнати свою благість своєму слугі і тепер той слуга чується безпечним і радується в надії. Бог не є задовжений ніякою ласкою жадному сотворінню; однак Він добровільно і несамолюбно зобов'язує себе угодою охороняти всіх тих, що люблять і служать Йому. Се, що Він несамолюбно обдаровує сотворіння своєю ласкою, називається Його люба благість. Єгова не має жадної користи із того, що Він покаже свою благість до сотворіння; отже всяку ласку Він дає із своєї доброти. Всевишній є навіть ласкавий до невдячних і злих сотворінь, однак самолюбні сотворіння відкидають Його благість і йдуть далі своєю мильною дорогою. (Лука 6:35) Бог був ласкавий до Люцифера, поставивши його в чудовій позиції відповідальності над чоловіком в Едені, але самолюбна захланність Люциферового серця doprowadила його до безграничного лукавства. Многі інші сотворіння пішли дорогою Люцифера і тішаються своїми вчинками лукавства. Ті, що оцінили Божу благість, радуються в Господі і ходять в Його світлі.

Вподобалося Господу Богу дати своїм людям вирозуміння "чоловіка гріха", і се отворило двері до много інших писань, котрі не були зрозумілі до тепер. Постепенно Господь відкриває свої правди тим, що люблять Його, і се Він робить тоді, коли приходить час на вирозуміння тієї правди і коли Його люди найбільше потребують. Між іншими пророцтвами, є Псалми написані наперед для потіхи Божого останка на землі. Між тими псалмами, що відносяться до теперішнього часу, є трицять шеста Псалма. Її не можна було оцінити ані навіть зрозуміти аж поки Господь не показав своїм людям значіння "чоловіка гріха". Ся Псалма відкриває "злого слугу" в контраст із "вірним і розумним слугою". На обидва ці слуги Єгова звернув своє світло. Він вже не позволить Сатані і його слугам робити роботу потайно і скрито, але різночасно Він відкриває і дає пізнати свого "вірного слугу".

*Завважте, що титул трицять шестої Псалми є: "Псалма слуги Єгови Давида". Ці слова є значучі. Лише вісімнадцята Псалма і ся мають подібний титул. Після перекладу Ротердама сей

титул звучить: "Через слугу Єгови—Давида". Що відноситься до вісімнадцятої псалми, то кажуть, що та псалма була написана і співана в день коли Єгова визволив Давида із рук його ворогів. Обидві ці псалми, вісімнадцята і трицять шеста, згадують про небезпеку помазанників Єгови і про знищення ворогів Божих. Показок Давидові досвідчення були прообразом на досвідчення Єгового слуги, останка, тому вирозуміння трицять шестої Псалми є покариком на часі для вірних свідків Єгови котрі тепер дають свідоцтво про Його імя а часі й серед грозячої небезпеки.

*Давно тому Єгова через свого пророка написав: "Ось, слуга мій, що я за руку держу його." (Іса. 42:1) Се й не недавно значіння сього пророцтва стало ясним із ласки Господньої. Сей факт, що Бог обіцяв підтримати свого слугу, є безперечним доказом, що проти того слуги постане сильно ворог і що треба буде ужити Божої сили, щоби охоронити того слугу. Єгова відкрив Сион, що становить Його організацію, котра породила Його слугу, і Він відкрив організацію Сатани котра розпучливо старається знищити "вірного слугу" клясу. Се Господь робить тому, щоби люблячі Його не знаходилися в темряві. "Чоловік гріха" є знарядом в руках Сатани котрий він уживе в хитрий спосіб, щоби доконати своєї цілі знищення сих вірних слуг Божих, але вірним Єгова ясно показує свій спосіб охоронення останка. Лише помазанники Єгови можуть тепер оцінити слова висказані Давидом: "Господь скеля моя, і избавлення мое; мій Бог, мое прибіжище, на него вповати му. Він шит мій і ріг мого спасення, башта моя високая. Покличу Господа, котрому належить слава, і від ворогів моїх спасуся." (Пс. 18:2,3) "Вірний слуга" клясе тепер носить імя котре уста Єгови дали своєму слугі, а іменно "свідки Єгови". Колективно [сі разом] вони становлять видиму часть Єгової організації на землі, і вони розуміють се і тому з радости співзвучать: "Імя Господнє—се кріпка тверда, зтече праведник у неї, і він безпечен."—Прий. 18:10.

*Останок тепер добре знає, що духова пожива, котру Єгова поставив на столі для них, є ко-

нечна для їх існування і що вони мусять споживати сю поживу і бути послухними, йдучи дорогою яку Господь визначив для них, щоби той слуга міг прийняти остаточно і повне признание від Єгови. Для цієї причини вірні вельми радуються задля теперішнього відкриття пророцтва, бо вони знають, що ці дорогі речі приходять, не від чоловіка, але від Бога Єгови через Його возлюбленого Сина.

«Є такі одиниці, що колись мали знання правди яка була на часі в той час, але котрі поставили себе в опозиції до теперішнього відкриваючогося пророцтва. Вони не можуть зрозуміти теперішньої правди, тому що вони противляться роботі Божій. Відступивши від теперішньої правди, ці лукаві одиниці уперваються на теорії, що Бог відкрив усяку правду через одного чоловіка перед 1918 роком, і для того вони задовольняються і живуть в незнанні теперішнього відкритого світла із храму Єгови. Тепер в сім найбільшій часі заклоту ті, що відмовилися поступати із світлом, можуть лише глядіти назад на те, що було відкрите перед їх клопотом. Вони не мають особливого провідника в часі найбільших трудностей і найбільшої потреби. Будучи непослушними до світла, вони сталися противниками помазаного слуги Єгови і тим самим проти Господа, навіть коли Ісус сказав: "Хто не зомню, той проти мене; і хто не збирає зо мною, той розсипає." — Мат. 12: 30.

Трицять шість Псалмів відкриває значне порівняння між "чоловіком гріха" а "вірним слугою" Єгови, і також порівняє беззаконство одного із вірністю і праведністю другого. Сих правд не можна було оцінити аж прийшов час зрозуміти їх, що значить Божий назначений час відкрити їх. В першій часті тієї Псалми знаходиться образ котрий показує страшенно лукаве серце лукавих; середня частина Псалми описує про доброту Єгови; а третя частина Псалми є молитва до Єгови о дальшу охорону тих, що люблять Його, і щоби спасти їх від нападу ворога, щоби благодать Єгови продовжалась далше для вірних. При кінці Псалми говориться про знищення ворога. Це є добре відомий факт, що Давид був пророком; і те що він писав було часто поза межами його власних досвідчень, і відноситься до обставин через котрі "вірний і розумний слуга" Господень мусить переходити. Давид заявив, що він писав так як Божий дух порушував його; отже з відси знаємо, що слова написані ним не були слова неосвідченого чоловіка, але були диктовані духом Єгови.—2 Сам. 23: 1, 2.

ЛУКАВИ

Завважте, що слова Псалми говорять з початку про лукавих. Коли хтось є просвітчений Господом і тоді відмовиться ходити в тім світлі

через ігнорування або відкинення його, тоді такий є назначений як лукавий. Сатана є головним беззаконником, і ті, що добровільно йдуть за Сатаною потім, коли вони пізнають Господа, стаються частю організації лукавого. Єгова дає свою благодать сотворінню, і сим чином сотворіння стає просвітченим. Если сотворіння приймає сю благодать у відповіднім стані серця, тоді воно ходить покійно і нижно перед Господом і поступає з світлом. Колиж хтось несеться високо, тоді його самолюбство росте, і се самолюбство спричиняє, що він ходить гордо перед Богом. І так сим чином він лугється з Сатаною. Перший верш трицять шесті Псалми, після звичайного педекладу, звучить: "Переступ беззаконника каже в серці його: Нема страху Божого перед очима його." Сей переклад однак не відкриває дійсної точки під розвагою. Однак Ротердамів переклад цього тексту вияснює справу краще. "Вішунство переступства мав беззаконник у серці своїм, нема страху Божого в очах його." З цього можна завважати, що тут говориться про беззаконника, котрий жие безправно.

ПРОРОЧНЯ

Пророчню можна властиво пояснити, як "розмову або вість, що приходить від невидимої сили, даючи відповідь на питання." Се також відноситься до місця де ту розмову або вість отримується. Пророчню же построй в унутрі будівлі на те, щоб там поставити скриню завіту Господнього. Сеся пророчня була двацять локот завдовжки, двацять локот завширшки й двацять локот заввишки, й обложив він її ширим золотом; так само обложив і кедрового жертівника. І обтяг Соломон храм із середини ширим золотом, і протягнув золотий ланцюх перед місцем пресвятим, і обтягнув (те місце) золотом." (1 Цар. 6: 19-21, англ. перек.) В тім то місці священники отримували вість від Єгови. Розказуючи про користи Жидів, Павло писав: "Вони мали користи на всякий спосіб: найперше бо, що їм були звірені слова Божі." Се було з між Жидів, що Єгова вибирав усіх своїх пророків котрим Він давав свою вість. Ці дорогі вісті від Єгови тепер є потіхою для тих, що люблять і служать Богу Єгови. Отже пророцтво є то вість або мова котра порушує й кермує діяльністю сотворіння.

Сатана є мімічний бог, отже він старається підробити те, що виглядає бути заміром Єгови. Се він робить для того, щоби ошукати і відвернути сотворіння від Сотворителя. Для цієї цілі він уживав і еще уживає злих духових сотворінь для доручування мови або вістей до тих, що бажать слухати його. Сатанські релігії практикували се всякого часу. Кажуть, що священник

такої сатанської релігії отримує вість від невидимої сили котру він доручує іншим, і сим чином священник приписує собі, що він має сполучність із богом. Однак ті священники не кажуть, що той з котрим вони розмовляють є Диявол або хтось з його невидимих помічників. Хотят такими сатанськими релігійними практикуваннями займалися всі народи, то старинні Греки займалися сим до більшої міри чим інші народи. Греки клясували ворожбитство в сей спосіб: (1) Ворожбитство в свідомій формі, котре являється бути після звичайних і наукових засад пояснення; (2) ворожбитство в захопленім, несвідомім стані, котре виконує священник в часі захоплення богом і коли то в сім ошалілім стані він вповідає слова; і (3) ворожбитство через порозуміння з духовим світом, або инакше знаним яко злими духами. Все се, як ми знаємо, походить від Диявола і його злих помічників що вони звели між людей щоби принести зневагу на Бога Єгови і відвернути людей від властивого поклонення і служби Бога Єгови.

14 Як же тоді, після Роттердама, можна сказати: "Віщунство переступства мав беззаконник у серці своїм"? Мусимо памятати, що кляса про котру пише тут псалміст, була колись просвітчена правдою і духом Господнім. Псалміста бере під розвагу ту клясу як одиницю, котра тепер стала лукава, тому що вона відступила від правди і тепер поступає після своєї власної волі яка зацарювала в її серці. Инакше сказати, вона тепер стала самовільним сотворінням. Серце є то факультет сотворіння котре порушує і диктує напрямом діяльності того сотворіння. "Бо які мисли його, такі і він." (Проп. 23:7, англ. перек.) "Лихий чоловік з лихого скароу серця свого виносить лихе: бо з переповні серця промовляють уста його." (Луки 6:45) Се є воля або постановка лукавого сотворіння, щоби виконати свої самолюбні заміри, і то безвзгляду на Божий виражений закон; і для того воно властиво називається самовільною або беззаконною особою. Така одиниця є порушена ділати після своїх самолюбних бажань, а що такі бажання є беззаконні, отже про ню можна властиво сказати, що ворожбитство або порушаюча сила беззаконства знаходиться в його серці і котра порушує його до діяльності. Він признає лише свою владу, і робить що найбільше може, щоби доконати своїх цілей. Здається, що на сій підставі Павло писав г. о "чоловіка гріха": "Засяде як Бог у храмі Божому, показуючи себе, що він єсть Бог." Єгова говорить яко маючий владу так і самовільні лукаві одиниці промовляють з прибраним авторитетом. Про Льогоса є написане: "Льогос був "теос"; і лукаві також являються як "теос", або яко бог промовляючи з авторитетом. Їх слова виходять з їх власної самолюб-

ної волі, отже пророчня беззаконня знаходиться у серці їх, і се що кермує їх напрямом ділання. Се писання здається каже, що лукавий знає, що імя Єгови значить, "Я буду тим, чим буду", і для того він добровільно ставить себе в опозиції до Єгови, відмовляючись бути послухним до приказів Єгови, отже неначе каже про себе: "Я буду тим, чим буду". Віщунство переступства знаходиться в його серці і се порушує його до діяльності. Він не має страху або боязни до Єгови. Маючи себе за дуже важних, вони йдуть після диктовання свого власного серця. Порушаюча сила в його власнім серці, що є переступством Божого закону, кермує напрямом його ділання.

15 Повисші слова псалміста не можна пристосувати до натурального упавшого людського сотворіння, котре упало з причини першого гріха. Сі слова з більшою силою можна пристосувати до одиниць, що колись були просвітчені. Лукавими є ті, що були просвітчені правдою до певного степеня, і тоді зневажили і відкинули правду. Для сеї причини самий Сатана є названий "лукавим". Пізнавши Бога і Його заповіді, Сатана дозволив своему самолюбству затвердити своє серце помимо Божої милости. Так і річ мається із тими, що були просвітчені правдою Богом Єговою і котрі дозволили самолюбству кермувати ними. Се не благість Бога що затверджує серця лукавих, але се самолюбство зі сторони сотворіння в виді світла Божої доброти, що затверджує серця сотворіння. Написано є, що любов, се головна річ. Любов, се звершений вираз несамолюбства, і тому самолюбство є протиставленням любові; і коли хто перебуває в самолюбстві і ходить в беззаконню, то се показує, що те сотворіння не посідає любові. Хто знайдеться в такому положенню, той немає "страху Божого в очах його". В своїм листі до Римлян апостол Павло, описуючи деградацію сотворіння, наводить слова сієї Псалми. Аргументи апостола Павла в першій і третій голові можна пристосувати загально до zdegradovanih одиниць; але точне і властиве пристосовання тих же відноситься головню до тих, що були колись в ласці Єгови і котрі задля самолюбства не оцінили тієї ласки. "І, яко ж не вподобалось їм мати Бога в розумі, передав їх Бог ледачому уму, робити неподобне." (Рим. 1:28) Дійсно вірити в Слово Боже значить бути послухним заповідям Божим і не кермуватися своїми самолюбними бажаннями. Єгова провадить сотворіння, щоби воно признало Його, вповало на Нього і було послухне Йому, і хто так чинить, тому Бог дає свою ласку. (Проп. 3:5,6) Отже слова трицять шостої Псалми і також згадані слова апостола, ясно відносяться до "чоловіка гріха".

¹³ Єгова має одну організацію, а не багато. Його організація, це ціла єдність, що значить, що хто знаходиться в тій організації і остає там, той стоїть рама в рама з кожним одним членом тієї організації за справедливість і за славу імя Бога Єгови. Сі зрозуміють, що їх найбільший привилей є оправдувати Його імя. Се значить, що інструкції Я приписи дані організації Єгови повинні Я будуть радісно виконані кожним членом тієї організації. Хто ж відмовляється сповняти інструкції Божі через Його організацію, і хто Яде слідами своїх самолюбних бажань, такий є беззаконником; і хто буде вперто триматися такого напрямку, той зайде остаточно до "лукавого слуги" кляси. Такі то перевертають правду Божу у брехню, і покляються і служать сотворінню більше чим Сотворителю, безрізниці чи те сотворіння є він самий чи хтось інший. (Рим. 1:25) Всі, що прийняли правду, підлягають менше більше сій спокусі, однак вони мають цілковите запевнення охорони в імені Бога Єгови. Се значить, що помазанники Божі, если будуть вірні, будуть всякого часу віддавати честь і признання за всяку правду і все будуть радісно співати на славу імени Єгови. Віддавати честь і славу сотворінню за отриману правду значить зневажати імя Єгови, і тим самим йти дорогою беззаконня. Ті, що перебувають в організації Єгови, будуть жити разом в повній гармонії, і всякого часу славити муть імя Всевишнього.

САМО-ВАЖНІСТЬ

¹⁴ Після звичайного перекладу другий верш не є ясно передожений. Після Поправленої Версії, і після Ротердамового перекладу, то сей текст властиво передожений так: "Бо се [самолюбне вішунство переступства в його серці] лєстить йому [в його власних очах] що до відкриття його ненависного беззаконства." Ось так "чоловік гріха" або лукава кляса сталась жертвою свого власного обманства. Він вірить у свою власну брехню. Про се правило апостол говорить так: "Лукаві ж люди . . . зводячи та даючи себе зводити." (2 Тим. 3:13) "Чоловік гріха" так сильно постановив ушкодити тих, що голосять вість царства, що він цілковито віддався сій роботі самолюбства. Для того каже псалміста: "Слова уст його беззаконне і зрада, він перестав обертати розум на добре діло. Про беззаконне промишляє він на постелі своїй, ступає на дорогу недобру; злом він не гидує." (Пс. 36:3,4) Напрямок діяння сього "лукавого слуги" є кермований через вішунство переступу в його власній серці. Він лежить на своїм ліжку і думає в який би спосіб виконати свій замір і ушкодити "вірному слугу" Божого. Після Ротердама, четвертий верш звучить: "Він промиш-

ляє на своїм ліжку, щоби спричинити зло; ступає на дорогу недобру; злом він не гидує." Лукавий ставить свої власні слова переступства місто виразних слів, "Так говорить Господь Єгова." Він навіть важиться говорити, що Бог знищить тих, що вірно дають свідство про імя Єгови. Для того "чоловік гріха" став смертельним ворогом організації Єгови.

СЛАВЛЯТЬ ЄГОВУ

¹⁵ Голошення правди і про лукавих не робиться в тій цілі, щоби виставити когось на сміх або наруги. Очевидно Єгова відкриває сі правди відносно лукавих своїм помазанникам і велить голосити сі правди, щоби вірні могли порівняти сього лукаву клясу із добротою Божою, і се Він робить для добра свого слуги. В гармонії з сим заключенням є написано: "Побачать се праведники і злякаються." (Пс. 52:6) Світло Боже відкриває лукавих і праведних, і "світло сиплється на праведника". (Пс. 79:11) Правда відкриває вірним, що їх місце безпеки і охорони є лише в імені Єгови. "Праведний зрадується в Господі, і буде вповати на него, і будуть хвалитись всі праві серцем." (Пс. 64:10) "Зрадїє праведний, бачивши помсту; він скупає ноги свої в крові беззаконних." (Пс. 58:10) Для помазаного останка імя Єгови значить Його ціле відносно них. Єгова дав своє імя останкові, і вони радуються в Господі Богу.

¹⁶ Дальше псалміста представляє Божого останка тепер на землі котрий підносить пісню в честь імени Всевишнього. Відвертаючи своє лице від ченителів беззаконня, вірний слуга тепер на землі роздумує на праведність Єгови. Він співає про Божу благість, описуючи її, що вона безконечна мов просторі небеса; про вірність Єгови, що сягає поза хмари; про Його праведність, що подібна до великих гір, котрі стоять непорушними і яко вічний пам'ятник Божого імя; і про Його велику справедливість незміриму мов море. Єгова є великим Творцем завіту, котрий Він вірно дотримує. В Його угоді є заключений чоловік і скот. Лукавий Сатана опоганив чоловіка і звіря і звернув їх на дорогу беззаконня. В часі потопу, чоловік і скот був знищений задля сього беззаконня. Однак останок з людей і скоту спас ся і перейшов через потоп, і Бог каже, що у своїй часі після Його угоди Він приведе назад послужних із людей і скоту до гармонії з собою і вони будуть жити в згоді разом на славу Творця. Ніяка опозиція ані лукавство не може перешкодити замірам Єгови. Його імя буде існувати по віки, і ті що будуть шанувати Його імя, будуть жити. Для того слуга Божий, маючи сі вчткі правди в своїй серці, радісно співає: "О Єгово! справедливість твоя, як високі гори,

думи твої, як глибини велика; ти, Єгови, спасеш людей і скотину."—Верші 5, 6, Рот.

сховок ВАРИТИ

17 "Вірний останок" кляса бачить і оціняє сховок, котрий Єгова приготував для неї і тому дальше радісно співає: "Як дорога благість твоя, о Боже, коли діти людські сховку шукають у тіні крил твоїх. Поживляться до сита достатками дому твого, і струями солодоців твоїх напоїш їх." (Верші 7, 8) Колись думали, що в повисшій тексті говориться про "велику громаду". Однак ця думка не є поперта Писанням. У писаннях знаходиться дуже мало потіхи для великої громади, бо все, що було написано, було написано для вірного останка. "Скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоб через терпіння та утішення (з) писання мали надію." (Рим. 15: 4) Останок Божий тепер зібраний коло гори Всевишнього. Лукавий зібрав свої сили проти них, і тепер він уживає всякої хитрої і підступної річі, щоб знищити вірних. Сі то вірні знаходять сховок в імені Єгови. "Велика громада" не знайде такого сховку. (Зах. 14: 2) В писанні знаходиться много дорогих обітниць Єгови, що Він схоронить тих, що люблять Його і служать Йому. Із своєї доброти до вірних Всевишній привів останок до свого тайного місця цілковитої охорони. (Пс. 91: 1, 2) Господь Ісус яко великий ексектор і представитель Єгови тепер у храмі своїм судить після волі Отця. Написано є: "Очі його дивляться, повійки його розглядають синів людських. Господь випробує праведного." (Пс. 11: 4, 5) Суд розпочався від дому Божого, і сей то суд в храмі відділює лукавих від праведних і вірних. Вірних Господь провадить до місця безпечности.

18 Дім Божий згаданий псалмістом є царський дім, і багаті достатки того дому є лише для помазаних і вірних. Лише члени царського священства кормляться товстими стравами з Господнього стола. "І я завітую вам, як завітував мені Отець мій, царство, щоб їли й пили за столом моїм у царстві моєму, і сиділи на престолах, судячи дванадцять родів Ізраїлевих." (Луки 22: 29, 30) Се й но вірним дано пити з жерела безконечної життя. (Іса. 12: 3) Помазані сини Божі тепер на землі носять імя Єгови. Вони утікли до сильної твердині, котрою є імя Єгови. Вони були приведені до місця безпеки і дано їм сховок під Його крильми. Вірний останок бачить і оціняє ці дорогі річі від коли Господь прийшов до храму Єгови. Вони безперестанно пють сю воду життя і радуються. (Гл. "Світло", Книжка 2, стр. 154, 255, англ. вид.) Зміючі, що ці дорогі річі походять від Єгови і що Він з своєї доброти постарався о ці річі для тих, що люблять Його, тому той "вірний слуга" співає: "Бо з те-

бе жерело життя; в твоєму сяєві побачимо світло."—Верш 9.

19 Світло Єгови освічує Його храм, і воно також освічує тих, що є в Його храмі й веселять їх серця. Вірні тепер несуть свідчення про сей факт. Єгова відкрив їм розуміння пророцтва Одкриття і Езекиїла, тому що прийшов Його повний час на се. Єгова дає світло і вірні користають з нього.

МОЛИТВА

20 Молитва, се блаженний привилей яким тішуться помазані сини Божі. Вони знають, що жадна сила не може успішно упертись Єгові. Вірний останок бачить, що все, що вони мають, все чим вони тішуться, і вся їх надія мусить походити від Єгови і се вони отримують задля їх доброти до них. Вони бояться Бога і стараються угодити Йому і бути вічно в Його ласці. Отже останок молиться: "Продовжи ласку твою тим, що знають тебе, і справедливості твою над людьми правого серця." (Верш 10) Се й но ті, що знають Єгову і є правого серця, моляться широко і є певні що вони отримають ласкаву відповідь. Вони властиво приписують собі дальший вираз Божої благости, а іменно: "Єгова хоронить всіх, що люблять Його."—Пс. 145: 20.

НЕБЕЗПЕКА

21 Нема абсолютного і остаточного запевнення що хто був приведений до храму Божого, то він може там безумовно перебувати на віки. Тому що останок знаходиться еще на землі, ділає в людським організмі, підлягає невластивому впливові, для того знаходиться в небезпеці, яка є скрита в його дорозі. В одинацятій верші їх молитви говориться про сю небезпеку, коли псалміста каже: "Не дай здогонити мене ногом високогордого, і рука безбожного нехай не прожене мене." (Верш 11) Господь сказав: "Попереду погібелі йде гордіня, а поперед упадку—надуте серце." (Прип. 16: 18) Що може зробити когось гордим як не самолюбство? Думати про себе висше чим повинно думати, се гордість, і се спричиняє, що та одиниця поводиться в гордий спосіб. Отже гордість, се овод самолюбства і є протиставленням любови. Хто дійсно любить Єгову, той не може бути гордим. Се самолюбство, з котрого повстала гордість, що запровадила декого до "лукавого слуги" кляси. Господь Бог показує своїм вірним святым сих лукавих і те, що запровадило їх на мильну дорогу, для того, щоб вірні остерегалися подібного мильного напрямку. Бачучи се, вірні ходять покірно перед Богом і дальше моляться: "Недай щоб мене поконила нога гордості." (Рот.) Згідно із сею широкою молитвою вірні також чувують, ходячи пообрізанню [серця], вони

відмовляються славити сотворіння і не думають про себе високо, але думають про себе як сотворіння Ёгової благоді і віддають Йому всяку честь і славу.

"Лукавий слуга" кляса буде дальше уживати "красні слова і облесну мову" щоби звести вірних до їх зборів і буде уживати хитрих способів, щоби відвернути вірних від Божої організації. Лукавий є хитрий ворог, а "чоловік гріха" є від лукавого; отже він є лукавим. Вони з погордою кажуть до вірних: "Ви займаєтесь продажою книжок. Чому вам не прийти до нас і потішитись разом із нами?" Хто зверне увагу на такі слова, той може відпасти від Бога й Ёго організації. Ось така небезпека є закрита на стежці останка; для того Господь через свого пророка дає останку таку молитву: "І рука безбожного нехай не прожене мене." Всякого часу останок мусить пам'ятати сю правду, що Ёгова охорона є лише тих, що люблять Ёго і котрі беззастановно показують свою любов до Ёго. Се значить несамолюбне відданняся Ёгові й Ёго царству. Щоби остатися в сім щасливим стані, то останок мусить кормитися духовним покармом, котрий Ёгова розклав перед ним у світлі свого Слова. Вони мусять оціняти їх привидей бути синами Ёго організації і носити Ёго ім'я, і тому вони будуть пильно старатися сповняти Ёго прикази. День оправдання імені Ёгови вже прийшов, і всі, що остануться вірними, будуть дальше радісно голосити про ім'я Ёгови і сим чином будуть мати часть в оправданні Ёго імені. Бачучи потребу постійної ласки від Ёго, останок молиться із запевненням, що Бог буде дальше давати йому свою ласку, і рівночасно памятає слова Ісуса котрі відносяться до нинішнього часу: "Бо Отець любить вас і вислухає вашу молитву."—Іоана 16: 26, 27.

"Вірним Ёгова дає тепер до відома, що має незадовго настати: "Нім воно станесь, я звіщу вам." (Іса. 42: 9) Між сими речами Ёгова показує останкові яка буде судьба лукавих. В гармонії з сими Він велить "вірному слугі" клясі співати: "Там упали злочинники, вони провалились, і вже не зможуть встати." (Пс. 36: 12) Сі слова слуга повторяє з натиском на підставі Слова Господнього. Він бачить, що безбожні цілковито упали немаючи способу ані сили встати знову. Се буде дальшим оправданням імені Ёгови. Благоді Ёгови є всегда для тих, що дійсно люблять і служать Йому. Царство прийшло.

Всі сили збирають до остаточного рішення великого питання. Ворог тепер здається є сильний і дуже грізний. Вірний останок бачить небезпеку, однак маючи повне довіре в Ёгову, він каже: "Ім'я Ёгови—се кріпка тверджа; втече праведник у неї, і він безпечен." Слава Ёгові на віки!

ПИТАННЯ ДО СТУДІІ

1. Що значить благоді Ёгови? Для кого Він вклав свою благоді? Як вони приймають її?
2. Для якої важкої цілі Ёгова відкрив "чоловіка гріха"?
3. Яке є значіння титулу вісімнадцятої і тридцять шостої псалми? Ёго представив тут Давид? Чому значіння цього факту є тепер важною річю?
4. Опиши позицію останка і його оцінення того ж як се показано в Ісаї 42: 1, Псалма 18: 2, 3, 1 Прип. 18: 10.
5. Опиши чому останок велич оціняє теперішні відкривання пророцтва.
6. Опиши позицію тих, що мали колись знання правди, але котрі спротивилися теперішньому відкриттю пророцтва.
7. З чого складається 36 псалма? Чому її не можна було зрозуміти в минулі часи? Як ми можемо знати, що вона є пророцвом даним Ёговом для останка?
8. Яке є споріднення між просвітченням а відвідальністю? Поясни дещо про ці кляси котрі були просвітчені Господом.
- 9, 10. На підставі писання поясни вираз "проречня". Опиши як Сатана старався підробити сей нарис божественного заміру.
- 11, 12. Поясни вираз "Відступство переступства мав беззаконник у серці своїм." Поясни се писання. Як говориться в листі до Римлян 1: 28 про істинування кляси котра колись була просвітчена, але котра тепер стала беззаконною і стає "чоловіком гріха"?
13. Поясни напрям вказий "вірним слугам" котрий приходить до цілковитої єдності.
14. Опиши діяльність "відступства переступства" в серці "чоловіка гріха", як про се є сказано в писанні і показано через діяльність тієї кляси.
15. Поясни який був замір Ёгови, що Він відкрив своїм помазанникам правду відносно лукавого.
16. Про який предмет говориться в 5 верші цієї Псалми, і кого псалміста там пророче описує? Поясни вираз: "Ти спасеш людей і скотину."
- 17, 18. Опиши обставини задля котрих були написані слова в 7 верші. Що значить "достатки дому твого" і "струї соломи твоїх"? Хто був привидений в ту охорону і привидей про який тут описується? Як? На які підстави можна дальше пробувати в сім ласці?
19. Пристосуй верш 9.
20. Що є молитва? Кому даний сей привидей? О що вони моляться після слів в 10 верші?
21. Поясни, чи всім хтось знаходиться в храмі Божім то вже не може вийти з відтам. Опиши молитву вірних о охоронення як її знаходимо в 11 верші.
22. Опиши хитрий план "лукавого слуги" за для чого вірні моляться: "Рука безбожного нехай не прожене мене." Який напрям згідний з сією молитвою повинен взяти останок?
23. Хто є "чинители беззаконня" агадані в 12 верші? Пристосуй слова які є сказані про них. Як річний текст приходить тут під розвагу?

"Висока на Господа, і твори добро; оставай в Крісті, і любиш вірністю."

—Давид—